

Ilman pielet

CMX

sanojen tehtv vlillmme
on piirt vaikean maaston karttaa
voidella hetkien kruunupt
lhett roistot hirteen
sanojen varjot, pitkt ja vrt
ulottuu aikojen juurakoihin
niiden labyrinteiss hirvit
herist raskaita niskojaan

ja itse olemme ilmaa
jlki haamujen vlill
siltoja varjojen kulkea
yli lyijymerien
ja itse olemme kipinit
virvatulden nuotiolla
tynn pieni huokauksia
naulankrjill tanssien

ilman pielet, tulen loimot
veden prskyt, laavat maan
alkuaineet, tekopaineet
aavat maineen, laineet, vaivat
aivan uudet merkit saivat
laulaen kun uuteen uneen
lhti unen sotilaat
kauhistuen toisiaan

sanojen kantama vlillmme
on miinoittama harhojen
ovet johtaa toisiin oviin
peilit siint peilej

ja mit itse olemme
ja tahdomme ja luulemme
on varjo kaiken opetellun
muistetun ja unohdetun
ja mit itse olemme
on mitattuna sekunneissa
hulluutemme harjalla
hiekkakumpu tasainen